

ning af jødisk Foretagsomhed og den moderne Storindustri's Velsignelser.“

Per lo højt.

„Ja, det ligner ham! — Jeg traf ham jo i Efteraaret i Berlin, og trods alle hans Bravader kom jeg til at holde af ham. Men det *er* unægtelig lidt vanskeligt at udrede, hvor det egentlige Menneske i ham begynder og Komedianten og Vrøvlhovedet og Spekulanten og Posøren holder op. Det er, som om der er en halv Snes forskellige Personer i ham, der lever hver sit ganske selvstændige Liv. Men det er maaske i mere og mindre Grad Tilfældet med alle Mennesker ... i hvert Fald mellem os Nordboere.“

Jakobe vilde ikke svare herpaa. Hun havde allerede under Pers Ophold i Berlin været lidt ilde tilmode ved hans Optagethed af Fritjof, der i hendes Øjne baade var en Nar og en Pjalt, en tragikomisk Falstaff, hvem den ødsle Natur i et mod Menneskene haansk Lune havde indblæst kunstnerisk Geni. Hun anerkendte hans store Evner og enestaaende Virtuositet; men hun vilde ikke lade Talentet gælde som Undskyldning for Personlighedens Brøst. Hun mente tvertimod, at sjeldne Evner forpligtede; og hun saa en Forhaanelse af den virkelige Storhed og en Nedværdigelse ogsaa af Kunsten i den Overbærenhed, hvormed man i Almindelighed talte om Fritjofs ringe Menneskeværd.

— — Ligesom den foregaaende Dag tog Per tidligt bort. Han følte sig træt, og Jakobe forsøgte derfor ikke at holde paa ham. Nanny havde hidtil ikke vist sig. Hun kunde endnu komme med det sidste Tog; men just derfor brød Per op forinden.

Det blev dog sen Aften, før han naaede ind til Byen. Over Halmtorvet laa der endnu en svag Dæmring; men i Gaderne var der mørkt. Ved den ene Side af Pladsen lyste en lang Række Kafevinduer i en af de nyopførte, forlorne Pragtbygninger. Ved den anden tegnede den gamle Voldmølle sig spøgelseagtigt mod den gustne Himmelrand. Set nede fra Torvet lignede den en stor, tyk Troldekone, der med oprakte Arme nedslyngede Forbandelser over den moderne By.

Per gik ikke lige hjem. Saa træt han var, gav han efter for en Indskydelse, der ligesom havde ligget paa Lur under alle hans skiftende Tanker og Stemninger denne Dag og ventet paa dette Øjeblik for at overrumple ham. Langsomt — halvt